

91

1765/IX/9

978/φ 42v

χ. Θωμά Βελλερά

Πρακτικό. Αγωγή για συκοφαντική δυσφήμιση. Ένσταση.

//

1765 Σεπτεμβρίου 9 Σιμπίνι

²/ Έπροτοστολοίσειεν ό Ιμπραϊμαγας έναντίον του κϋρ Δημήτρη Σου³/φρα έχοντας αναμεταξύτους καμπόσον καυγάν δια μερικόν βού⁴/τιρο όπου ήθελεν να του τόν φέρη ό άνωθεν Ιμπραϊμαγας, (εί)ς τόσον όπου ⁵/ [[τό έχοντας ότι έχ(ει) [..τι λογής] ότι έχει είς [αυ]το]] (εί)ς τό αναμετάξύ ό ⁶/ άνωθεν Δημήτρη Σουφρας λέγ(ει) να (εί)πεν τής ντ|ο|<ι>ρεκτορίτζας από τό ά⁷/νωθεν Λαζαρέτο ώντας δύο όφιτζιάλοι παρών ότι πλέον <μ>πλεστεμάτος ⁸/ και ίνσαλατόρος και ψεύτης μέσα (εί)ς τό Σιμπίνι δέν είναι άλλ(ος) από αυτόν ⁹/ και ότι τό γέν(ος) του (εί)ς τήν Βλαχίαν και παντου (εί)ς Τουρκίαν όλοι στραγγάρηδες (εί)ναι<.> ¹⁰/ (εί)ς τό όποϊον ρώτῶντας τον ήμ(εί)ς τόν κϋρ Δημήτρη άρν(εί)ται όλα ότι δέν ¹¹/ (εί)πεν καν'τίποτες και προτοστολοϊζ(ει) δια να φέρη μαρτυρίαν και τότες να έχη ¹²/ να παιδεύεται. Καί έστω (εί)ς ένδ(ει)ξιν και ασφάλ(ει)αν.

¹³⁻¹⁹/ θωμάς βελλεράς νϋν προεστώς, Ιωάν(νης) αδάμη, Κωνσταντήνος Αρπασίς, Πέτρος πετκ(ου) [χ. Γ. Ι. Μάρκου], Χατζη Πετρου λουκα, γίο-ανίς μαβροδι [χ. Κ. Αρπάση], Δημήτρη βοήκ(ου), Γεώργιος Ιωάνν(ου) μάρκ(ου), καπετάνος mpr.

92

1765/IX/9

978/φ 43r-v

χ. Θωμά Βελλερά

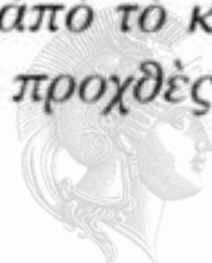
Απόφαση οριστική. Αγωγή για τη μη αποδοχή νομίμου νομίσματος, εξύβριση, ελαφρά σωματική βλάβη. Προσβολή προσωπικότητας ανηλίκου. Χρηματική ποινή. Αποζημίωση παθόντος για ψυχική οδύνη. Σωφρονισμός ανηλίκου (σωματική ποινή).

Η συγγνώμη του παθόντος εξαλείφει το αξιόποινο.

// [[Διά τήν άνωθεν υπόδεσιν]] [ά.χ.]

²/ 1765 Σεπτεμβρίου 9

³/ Η Έπρ|| στοστολοίσειεν ό Γεώργιος Φέμκεν φλισέρ(ος) από τό κάστρ(ον) όπου ⁴/ κάθετε (εί)ς τήν οϋλιτζαν Νόο<.> τυχαίνωντας προχδές τήν δευ-

τέραν<.> τὴν ⁵/ πρώτην ἡμέραν τοῦ πανυγηρίου πηγένωντας (εἰς) τὴν
 σάτραν τοῦ κὺρ Γιάνη ⁶/ Μαβρωδῇ καὶ πέρνωντας ἓνα φοῦντι πιπέρι καὶ
 δίδωντάςτου κρέσιλα ⁷/ καὶ κρεῖτζάρια ὁ υἱόςτου ὁ μεγ(άλος) δὲν ἠθέλησεν
 νὰ τὰ πάρη καὶ (εἰς) τὸ ⁸/ ἀναμεταξύ ἔκαμεν καυγὰν καὶ λέγ(ει) ὁ ἄνωθεν
 σάσος ὅτι νὰ ⁹/ τὸν ἔβρισαν καὶ νὰ τὸν ἀσχιμολόγησαν λέγωντάςτον
 <μ>πλεστεμάτον καὶ ¹⁰/ τζόρα ντέ σάσου καὶ ἄλλα παραπερσὰ τὰ ὅποια τὰ
 ἀρνιουῦνται παντε¹¹ / λῶς ὅτι νὰ μὴν τοῦ (εἶ)πεν κἀντιποτες ἀλλὰ ὅτι ἐχάλευεν
 νὰ τοῦ πᾶ¹² / ρη τὸ πιπέρι με στανιὸν χαλεύωντας νὰ τὸν πάνη (εἰς) τὸν
 βασαρ<μ>πιρέον ¹³/ καὶ ἐρευνῶντας ἡ κρίσις τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου<.>
 τοῦ ἐζήτησεν ἡ κρίσις μαρτυρίᾳ ¹⁴/ τοῦ καστριανοῦ διὰ τὰ ἄνωθεν λόγια.
¹⁵/ τὴν ἴδιαν ὥραν ἤφερεν ὁ καστρινός μαρτυρίαν μίαν γυναῖκαν ¹⁶/
 γερόντισαν ἕως χρονῶν 51 ὀνόματι Μαργαρήτα Καντελίαν καλ¹⁷ /
 <ν>ταραρίτζαν (εἰς) τὴν οὐλιτζαν Πέντενουλου μὲ ὄρκον ἐμαρτύρησεν ὅτι
 ἀπερ¹⁸ / νῶντας ἀπὸ ἐκ(εἷ) (εἶ)δεν ὅτι ἐχήθηκεν τὸ πιπέρι ἀπὸ τὸ μανδήλη
 τοῦ καστρι¹⁹ / ανοῦ τραβῶνταςτο καὶ μαρτυρᾷ ὅτι ὁ τρανὸς υἱόςτου τὸν
 ἀσχιμολογισεν ²⁰/ ἀρκετὰ (εἰ)δὲ ὁ μικρότερος <εἶπε> ἀκούμ τζουσλοβι
 φάλκα πλεστεματουλε καὶ ²¹ / {καὶ} μισέλουλε καὶ τζόρα ντέ σὰς καὶ ἄλλα
 ἀρκετά. καὶ ὁ τρανὸς τραβῶν²² / τας τὸν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸ δάκτυλο καὶ
 ἔτzi ἄκουσεν ὅπου ἔ[σ]τριξεν τὸ δάκτυλον του. ²³/ ἀκόμα μαρτυρᾷ ὅτι ὁ
 ἄνωθεν καστριανὸς ἐπῆρεν τὸ σλοφμιτζ τοῦ παιδιοῦ.
²⁴/ ἄλλη μαρτυρία Γραούζερν Φρουατζερίτζα χρονῶν 40 κάδετε (εἰς)
 τὴν οὐλιτζαν ²⁵/ Ὁκνα μαρτύρησεν μὲ ὄρκον {ἐμάρτυρεν} τὰ ὅμοια ὡς
 ἄνωθεν.
²⁶/ ἕτερη μαρτυρία Γιοχὰν Σναί<ν>τερ χρονῶν 34 κάδετε (εἰς) τὴν οὐλιτζαν
 Ὡλα²⁷ / ριλορ ἐμαρτύρησεν μὲ ὄρκον ὅτι ἔτυχεν ἐκ(εἷ) ἀπερνῶντας ὕστερα
 ἀπὸ ²⁸/ τὸν καυγὰν καὶ ἄκουσεν ὅτι (εἶ)πεν ὁ Κὺρ Γιάνης Μαβρωδῇ ὅτι
 (εἶ)δες ²⁹/ τί καυγὰν μᾶς ἔκαμεν ὁ <μ>πλεστεμάτος σάσος<.> αὐτὸς τοῦ
 ἀποκρίθηκεν διατὶ ³⁰/ κἀν(ει) τὸν σάσον <μ>πλεστεμάτον <και> αὐτὸς τοῦ
 ἀποκρίθηκεν τὰ: τιαύτα<.> // τέλος πάντων κατὰ ταῖς ὀπισθεν μαρτυρίαις
 ὅπου ὤμνεξαν μὲ ὄρκον ²/ βλέπωμεν ὅτι ἔπρεπεν ὁ υἱὸς τοῦ τοῦ κὺρ Γιάνη
 {διὰ} νὰ πάρη τὰ κρέσιλ[α] ³/ καὶ τὰ κρεῖτζάρια καὶ ἐὰν δὲν τοῦ ἄρεγεν
 τίποτες ἤγουν κανένα νὰ τὸ ἀλάζη<.> ⁴/ (εἰ)δὲ διατὶ δὲν τὰ ἐπῆρεν {καὶ}
 νὰ ἔχη νὰ δίδῃ γ<κ>λόμπα φλορήντζια 12. καὶ τοῦ ⁵/ καστριανοῦ νὰ τοῦ
 δίδῃ φλορίντζια ἔξι διὰ τὸν πόνον τοῦ δακτύλουτου<.> (εἰ)δὲ πάλ[ι] ⁶/
 ἐτύχενε καὶ ὁ καστριανὸς νὰ μὴν κάμνη καυγὰν καὶ ποτὲτζιον διὰ νὰ πάρη
 τὸ καλ⁷ / πάκι τοῦ παιδιοῦ μάλιστα ὡς φρόνιμ(ος) νὰ τὰ ἀφίση ὅλα ἐκ(εἷ)
 καὶ νὰ πηγέν(ει) ⁸/ (εἰς) τὸν βασαρ<μ>πιρέον καὶ διὰ τί δὲν τοῦ ἔπερνε τὰ
 κρέσιλα νὰ τοῦ ἔπερνε τὸ <μ>πιδσάγγ[ο.] ⁹/ ὅσον διὰ τὸ παιδὶ τὸ μικρὸ ὡς
 ἄγνωστο ὅπου (εἶ)ναι νὰ ἔχη νὰ δέρνετε ¹⁰/ ὅμως ἄς ζητήσ(ει) συνχόρεσιν
 καὶ ἐὰν τὸ συνχορέση ὁ καστριανὸς ἄς (εἶ)ναι σινχοριμένο.
¹¹⁻¹⁷ / θωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστῶς, Ἰωάν(νης) ἀδάμη, Πέτκος πέτρ(ου)

[χ. Κ. Αρπάση], χατζη Πετρ(ου) λουκα, Κονσταντῆνος· Αρπάσις, διμιτρι σουφρα, Παλαιολόγης Δημητρί(ου) πρῶ, Δημήτρης βοήκ(ου), Γεώργιος Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου), καπετάνος πρ.

στ. 4-5[φ 43v] Η χρηματική ποινή επιβάλλεται διότι ο εναγόμενος δεν δέχθηκε την πληρωμή του εμπορεύματος σε νομίσματα με μικρή ή καθόλου περιεκτικότητα αργύρου, που κυκλοφορούσαν όμως νόμιμα. Επιβάλλεται και αποζημίωση του παθόντος «διὰ τὸν πόνον του δακτύλου».

στ. 6-8 Η προσβλητική πράξη του δύματος εναντίον του ανηλίκου συμφιζείται με την ποινή για την εξύβριση από τον πατέρα του δράστη (12 F).

στ. 9-10 «ἄγνωστο»: που δεν είναι γνωστικό, άμυαλο. Ο δαρμός αποσκοπεί στον σωφρονισμό του ανηλίκου («να βάλει μυαλό»). Εξάλειψη του αξιοποίνου με την παροχή συγγνώμης.

93

1765/IX/-

χ. Θωμά Βελλερά

978/φφ 43v-44r

**Απόφαση οριστική. Πώληση με ανταλλαγή. Όρκος εναγομένου.
Παροχή γένους. Ευθύνη αντιπροσώπου για την εκτέλεση
της συμβάσεως.**

¹⁸/ Ἐπροτοστολοῖσεν ὁ Κὺρ Νικόλας ἐναντίον τοῦ κὺρ Δημήτρη ὅτι (εἰ)ς ¹⁹/ τὸν ἀπερασμένον χρόνον ἔκαμε ὁ Κὺρ Νικόλας ἀλαγὴ μὲ τὸν ²⁰/ Σόμλει Μιχάλη εἰς τὸ Κολουσβάρι δίδωντάςτου ἓνα βαρέλι λιμόνσουι ²¹/ καὶ τοῦ ἔδοσεν ὁ Μιχάλης Σόμλαι ἓνα δακτυλίδι καὶ ἔμ(ει)νε ἀκόμα νά ²²/ τοῦ δίδῃ μερικὰ ἄσπρα ὅπου ἔκανεν τὸ λεμόνσουι παράνου καὶ ἄφισεν τὸν ²³/ κὺρ Δημήτρη τὸν γαμβρὸν του νά τοῦ πλερόσῃ τὰ ἀπολιφθέντα καὶ ²⁴/ ξιγιάζε/ται τὸ λεμόνσουι ὁ Νίκολας καὶ ὁ Μήτρος ἔμ(ει)νε μερικὰ ἄσπρα νά τοῦ δίδ[η] ²⁵/ καὶ χαλεύωνταςτα τοῦ (εἰ)πεν [ο Δημήτρης] ὅτι δὲν τὸν πλερόνη πάρεξ νά ἔλθῃ ὁ ἄνθρωπος ²⁶/ ὅπου ἔκαμεν τὴν ἀλαγὴν<.> τώρα ἐρωτῶντας τον τὸ ἀρν(εἰ)ται καὶ λέγῃ ὅτι δὲν τό ²⁷/ (εἰ)πεν ἔτζι πάρεξ τοῦ (εἰ)πεν ὅτι τοῦ θέλ(ει) πλερόσῃ καὶ οὕτως ἔτρεξεν ὅρκος ²⁸/ ὅτι δὲν τοῦ (εἰ)πεν ὁ κὺρ Δημήτρης καὶ ἔτζι ἔμεινε νά τοῦ δίδῃ τὸ λιμόνσουι ²⁹/ (εἰ)δὲ καὶ δὲν (εἰ)ναι ἐκ(εἰ)νο νά τοῦ δίδῃ ἄλλο λεμόνσουι καλὸ (εἰ)ς τρ(εἰ)ς ἡ- ³⁰/μέραις διορίαν καὶ ὅσον (εἰ)πον τὸ λεμόνσουι τόσον πάλιν νά τοῦ δόσῃ // καὶ ὅσα ἄσπρα πάλιν κán(ει) νά τοῦ τὰ δίδῃ ὁ Κὺρ Μήτρος καὶ ἔστω.

